

בש"פ 6623/14 - יגאל חבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 6623/14 - א'

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקש: יגאל חבר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף. הבקשה הוגשה ביום 2.10.2014, ועניינה פסק-דין של בית המשפט העליון שניתן ביום 20.8.2014 בע"פ 4985/13.

לאחר עיון בטענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

לפי תקנה 4 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984, המועד להגשת בקשה לדיון נוסף על פסק-דין של בית המשפט העליון הוא תוך 15 ימים מיום מתן פסק-הדין (ולא מיום המצאתו). "פרק הזמן הקצר" - כך נפסק - "כמו גם מנייתו החל מיום מתן פסק הדין, ולא מיום המצאתו, נובעים מייחודו של הליך הדיון הנוסף, אשר סוטה מהרעיון של סופיות הדיון עם מתן פסק הדין בערעור, ויוצר נדבך שיפוטי נוסף" (בש"א 7155/06 יונה נ' עו"ד יניב אינסל (3.10.2006)). עוד נפסק כי לאור מאפייניו המיוחדים של הליך הדיון הנוסף, הדרישה לקיומו של "טעם מיוחד"

עמוד 1

להארכת מועד תיושם באופן דווקני ונוקשה (ראו למשל בש"א 6180/09 פלונית נ' פלוני (13.9.2009)).

בענייננו, פסק-הדין ניתן כאמור ביום 20.8.2014 ומכאן שהמועד האחרון להגשת בקשה לדיון נוסף חל בתאריך 4.9.2014 (ודוק: ימי הפגרה באים בכגון דא במניין הימים - ראו למשל בש"א 6927/11 רוכמן נ' קיבוץ מענית (24.1.2012); בש"פ 5798/14 ישראלי נ' מדינת ישראל (7.9.2014)). יוצא, כי מדובר באיחור ניכר של חודש ימים לערך. לאיחור זה לא מצאתי הסבר ראוי. למעשה, חרף האיחור הניכר, נימוקי הבקשה הובאו בכלליות רבה, ואין בהם כדי לשכנע. כך למשל, בא-כוח המבקש אינו מציין בבקשה את התאריך שבו נודע לו על פסק-הדין, ואינו מציין מתי שהה בחוץ-לארץ ולכמה זמן. זאת ועוד: בא-כוח המבקש טוען בלאקוניות כי נפלה "טעות אנוש" לגבי התקופה העומדת לרשותו להגשת ההליך, אולם אינו מבהיר את פשר הטעות, ולא מיותר לציין כי הדין שבו עסקינן הוא דין ותיק ומושרש. טענה נוספת בבקשה שלפניי היא כי מדובר בתיק רחב-היקף וכי נדרשה מלאכה ממושכת לצורך הגשת ההליך. אולם, טענה זו אינה מתייחדת לתיק המסוים הזה, ולמעשה ניתן להניח כי ניתן להעלות טענה דומה כמעט לגבי כל תיק שעשוי להיות מועמד אמיתי לקיום דיון נוסף (זאת בשים לב לאמות המידה הקבועות בדיון למתן דיון נוסף). מכל מקום, לא מצאתי בבקשה הסבר מניח את הדעת מדוע לא הוגשה, למצער, בקשה להארכת מועד בתוך התקופה הקצובה בדיון.

אוסף, כי על פני הדברים לא נראה שסיכויי הלכאוריים של ההליך גבוהים במידה התומכת בהיענות לבקשה שלפני.

לאור כל האמור, הבקשה להארכת מועד נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי תשע"ה (19.10.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם